

РЕШЕНИЕ

№ 1633

гр. София, 12.03.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
публично заседание на 12.02.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **4293** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по повод на жалба вх. № 11700 от 20.04.2018 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 53 – 03 – 53 от 10.04.2018 г. по описа на Дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ – С. (ОДОП), подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес на управление [населено място], ул. капитан Д. С. № 19, ет. 2, представлявано от управителя С. В. Г., чрез адв. М. И. Е. от АК – Велико Т., със съдебен адрес [населено място], [улица], ет. 5, офис 16 срещу ревизионен акт (РА) № Р – 2200 – 22170 – 02648 – 091 - 001 от 27.09.2017 г, от А. Г. М., на длъжност началник сектор, възложила ревизията и А. Б. Г., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, потвърден с решение № 408 от 21.03.2018 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“.

С жалбата се иска, съдът да постанови решение, с което да отмени оспорения акт изцяло като незаконосъобразен поради допуснати нарушения на материалноправни норми, неправилен поради несъответствие на направените изводи с установената фактическа обстановка и необоснован. В хода на съдебното производство жалбоподателят редовно призован, се представлява от адв. Е., който поддържа жалбата и предлага да се уважи. Депозира писмено становище и претендира сторените по делото разноски – внесена държавна такса и възнаграждение на вещото лице.

Ответника – директорът на Д „ОДОП“, редовно призован се представлява от юрк. В.,

която оспорва жалбата, предлага същата да се отхвърли и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

В изпълнение на решение № 524 от 06.04.2017 г. на директора на дирекция ОДОП С. е издадена Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р – 2200 – 22170 – 02648 – 020 – 001 от 28.04.2017 г., с която на основание чл. 112 и чл. 113 от ДОПК, А. Г. М., началник сектор при ТД на НАП - С., с която е възложила извършването на ревизия на [фирма]. В нея е посочено, че обхвата на производството е за следните видове задължения по периоди: Корпоративен данък от 05.03.2014 г. до 31.12.2014 г. Посочено е, че ревизията ще бъде извършена от А. Б. Г., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията и В. С. Д., на длъжност главен инспектор по приходите. Определен е срок за завършване до 3 месеца, считано от датата на връчване на ЗВР. Заповедта е връчена на 03.05.2017 г. по електронен път.

Със заповед за изменение на ЗВР № Р – 2200 – 22170 – 02648 – 020 – 001 от 02.08.2017 г., А. М., е удължила срока на ревизията до 03.09.2017 г. ЗИЗВР е връчена на 03.08.2017 г. по електронен път.

Извън срока по чл. 117 от ДОПК е издаден ревизионен доклад (РД) № Р – 2200 – 22170 – 02648 – 092 – 001 от 12.09.2017 г., с който е направено предложение да бъдат установени задължения общо в размер 561 502,21 лева. РД е връчен на 12.09.2017 г. по електронен път. Срещу него не е подадено възражение.

Издаден е РА № Р – 2200 – 22170 – 02648 – 091 – 001 от 27.09.2017 г. от А. Г. М., на длъжност началник сектор, възложила ревизията и А. Б. Г., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, с който са установени задължения за довносяне в размер на 450 870,53 лв. и лихвите в размер на 111 169, 31 лв.

Срещу РА е подадена жалба с вх. № 53 – 06 – 4258 от 17.10.2017 г. по регистъра на ТД на НАП – С. и вх. № 23 – 22 – 2526 от 23.10.2017 г. по регистъра на дирекция ОДОП.

В срока по чл. 155, ал.1 от ДОПК е подписано споразумение между решаващият орган и жалбоподателя, с което срокът за произнасяне на дирекция ОДОП е удължен до 23.03.2018 г.

В срока по чл. 156, ал. 7 от ДОПК е издадено решение № 40 от 21.03.2018 г. на директора на дирекция ОДОП С., с което РА е потвърден.

Видно от констатациите в РД и РА се установява следваната фактическа обстановка:

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК, на жалбоподателя са връчени 2 искания за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/: № Р – 2200 – 22170 – 02648 – 040 – 001 от 15.05.2017 г. – връчено на 18.05.2017 г. и № Р – 2200 – 22170 – 02648 – 040 – 002 от 27.07.2017 г. – връчено на 31.07.2017 г. По двете искания са представени документи по електронен път съответно на 02.06.2017 г. и на 07.08.2017 г., които са описани и коментирани в РД.

Ревизиращият екип е посетил счетоводна кантора ЕТ „МИГ – Г. М.“, където на място е извършен преглед на цялата счетоводна и търговска документация на дружеството, в оригинал за ревизирания период. Посещението е документирано с Протокол № 0841200 от 10.08.2017 г.

Установено е, че за финансовата 2014 г. дружеството е подало Г. по чл. 92 от ЗКПО с

вх.№ 224351500425497 от 31.03.2015 г., с която са декларирани следните данни: счетоводна и данъчна печалба в размер на 5 376,25 лв. и дължим корпоративен данък размер на 537,63 лв. От дружеството не са декларирани суми в увеличение и намаление на финансовия резултат.

Констатирано е, че счетоводната печалба е формирана като положителна разлика между отчетени приходи по с - ки от гр. 70 общо в размер на 5 213 448,60 лв. и отчетени разходи по с - ки от 60 общо в размер на 5 208 072,35 лв.

Стойността на приходите общо в размер на 5 213 448,60 лв. е формирана от отчетени суми, както следва:

по с - ка 702 - Приходи от продажба на стоки – в размер на 4 490 765,62 лв.;

по с - ка 703 - Приходи от продажба на услуги – в размер на 109 020,00 лв.;

по с - ка 709 - Други приходи – в размер на 25,66 лв.;

по с - ка 723 – Приходи от операции с финансови активи – в размер на 109 905,27 лв. и

по с - ка 724 - Приходи от валутни преоценки – в размер на 503 732,05 лв.

Стойността на разходите общо в размер на 5 208 072,35 лв. е формирана от отчетени суми, както следва:

по сметка 602 - Разходи за външни услуги – в размер на 29 557,10 лв.;

по сметка 604 - Разходи за заплати – в размер на 1 500,00 лв.;

по сметка 605 - Разходи за социални осигуровки – в размер на 939,75 лв.;

Изписани стоки по Дебит на с - ка 7020 - Приходи от продажба на стоки - в размер на 58 957,47 лв. и

Отчетна стойност на продадените активи - в размер на 5 116 966,38 лв., която счетоводно е отразена по Дебита на с-ка 7230 – Приходи от операции с финансови активи.

Установено е, че основна част от отчетените разходи, с които е покрита печалбата от продажба на стоки, е формирана от продажба на загуба на акции на приносител на панамско дружество, в рамките на по-малко от шест месеца.

Констатирано е, че за удостоверяване на декларираните през 2014 г. покупко - продажби на финансови инструменти - акции на приносител на свободен финансов пазар са представени общо 4 договора за покупко - продажба на акции, които са подробно описани в РД.

Приложени са три еднотипни договора за покупко-продажба на акции, съответно сключени на 10.06.2014 г. - с [фирма], на 15.07.2014 г. - с [фирма] и на 16.07.2014 г. - с [фирма], с които жалбоподателят е закупил съответно 950, 1 200 и 1 300 /или общо 3 450/ обикновени акции на приносител с номинал 100 щ. д. на панамското дружество D. MARITIME С.. С първите две дружества е договорена цена за закупуване 950,00 щ. д. за акция, а с третото – 900,00 щ. д. Съгласно чл. 1 на всеки от трите договора, задълженията на [фирма], в размер на 902 500,00 щ. д. - по първия, в размер на 1 140 000,00 щ. д. - по втория и в размер на 1 170 000,00 щ. д. - по третия, или общо договорените дължими плащания в размер на 3 215 500 щ. д., са платими до 31.12.2016 г. В чл. 2 на всеки от договорите, наречен „Предаване на акциите“ е въведено задължително условие, според което продавачът предава на купувача един или повече сертификати, съответстващи на броя на акциите до три работни дни от получаването на пълната сума, представляваща цената на акциите.

В РД е констатирано, че съгласно представените счетоводни документи към дружествата - посредници са преведени следните суми: 241 100,00 лв. - към [фирма], 1 162 100,00 лв. - към [фирма] и 741 800,00 лв. - към [фирма].

За отчетените приходи от последваща продажба на акциите е представен Договор от 22.12.2014 г., сключен между жалбоподателя /в качеството на продавач/ и „Ф. СТАР Ш. К.”. - дружество регистрирано с фиш №691349, документ №1725937/10.02.2010 г. в Република П., в качеството на купувач. Констатирано е, че стойността на закупените през периода акции в размер на 5 116 966,38 лв. е осчетоводена по дебита на с - ка 511 - Акции. По кредита на с - ка 723 - Приходи от операции с финансови активи, е отразена получена сума от продажбата на акции в размер на 109 905,27 лв. По кредита на с - ка 724 – Приходи от валутни операции, като валутни преоценки на стойността на изтъргуваните акции са осчетоводени 503 732,05 лв. От жалбоподателя не са представени доказателства за извършени разплащания. Представен е Анекс от 05.12.2016 г. към договор за покупко - продажба на акции от 22.12.2014 г., съгласно който страните са постигнали съгласие срокът за плащане на закупените акции да се удължи до 31.12.2019 г. Според анекса всички останали клаузи по договора остават непроменени.

С оглед приложените доказателства е констатирано, че към 22.12.2014 г. – датата, на която е сключен договор за продажба на 3 450 обикновени акции на приносител на панамското дружество D. MARITIME С., с договорена цена от 20,00 щ. д. или общо 69 000,00 щ. д., както и към 31.12.2014 г., жалбоподателят не е придобил и разполагал със спорните акции и е невъзможно да е извършил разпоредителна сделка с тях.

В РД е обобщено, че и трите договора за покупка на акции са с предмет - бъдещо прехвърляне на акции на приносител, при изпълнение на изрично поставеното условие за окончателно плащане на пълната сума по съответния договор. Като срок за окончателно плащане и по трите договора е посочена дата - 31.12.2016 г. Във всеки един от договорите, страните са констатирани, че ги сключват съгласно ЗЗД. Основавайки се на разпоредбата на чл. 25 от ЗЗД в РА е прието, че са налице договори под условие – бъдещо събитие, което според представените доказателства не е настъпило. Въз основа на представените счетоводни регистри е констатирано, че частичните плащания по трите договора са започнали на 04.02.2015 г., като до 31.12.2015 г. няма доказателства за завършени окончателни плащания по нито един от договорите с посредниците. За ревизирания период към 31.12.2014 г. няма реално изпълнение на договорите и [фирма] не е притежател на акциите, предмет на договорите. Следователно, всякакви последващи действия с тези акции, преди да са прехвърлени в реално владение на жалбоподателя са недействителни, т. к. оспорваният няма как да извърши разпореждане с акции, по отношение на които не е настъпил прехвърлителният ефект, освен ако не става въпрос за уговорена фиктивна сделка, с цел заобикаляне на приложимите законови разпоредби.

Отделно е констатирано, че не са представени доказателства за оценката на пазарната стойност на акциите, доказваща спад или покачване на цената за една акция. В РД е посочено, че на неурегулирания финансов пазар, пазарната стойност на акциите се определя от финансовото състояние на дружеството – емитент, в случая D. MARITIME С., преди и след продажбата на акциите. Констатирано е, че от ревизираното дружество не е представен договор с емитента.

Поради липсата на сделка в РА е прието, че за данъчни цели не следва да бъдат признати следните суми: приходите от продажба на акции в размер на 109 905,27 лв., отчетени по Кредита на с - ка 7230 - Приходи от операции с финансови активи; отчетната стойност на продадените активи в размер на 5 116 966,38 лв. – счетоводно отразена по Дебита на с - ка 7230 – Приходи от операции с финансови активи;

приходите от извършена валутна преоценка на акции в размер на 503 732,05 лв., отчетени по Кредита на с - ка 7240 - Приходи от валутни операции и по Дебита на с - ка 7230 – Приходи от операции с финансови активи. Посочено е, че преоценената отчетна стойност е формирана от отчетната стойност на придобиване на акциите по трите договора в размер на 4 613 234,33 лв. и от последваща извършена валутна преоценка в размер на 503 732,05 лв., отчетена по Кредита на сметка 7240 - Приходи от валутни операции. Сумата в размер на 4 503 329,06 лв. е формирана от отчетната стойност на акциите, счетоводно отразена по Дебита на с - ка 7230 – Приходи от операции с финансови активи - в размер на 4 613 234,33 лв., намалена с отчетения приход по Кредита на с - ка 7230 в размер на 109 905,27 лв. Констатирано е, че поради липсата на сделка, извършената преоценка в размер на 503 732,05 лв. се елиминира и като приход и като разход за увеличение на отчетната стойност на акциите.

В обобщение е посочено, че в резултат на извършените счетоводни записи реалната данъчна печалба на дружеството за финансовата 2014 г. е намалена със сумата в размер на 4 503 329,06 лв.

Във връзка с това с РА е извършено преобразуване на декларирания счетоводен финансов резултат, както следва:

1. На основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО и чл. 34, ал. 1 от ЗКПО, във връзка с чл. 10 ал. 1 и чл. 16, ал. 1 от ЗКПО, като корекция в увеличение е отнесена сумата в размер на 4 503 329,06 лв. - представляваща разликата между отчетените разходи и приходи, довели до намаляване на счетоводната печалба, които са в резултат от сделки, включително между несвързани лица, без те да са реално осъществени и документално обосновани, при което ефектът от отчетената стопанска операция не е признат за данъчни цели.

2. На основание чл. 27, ал. 1, т. 2 от ЗКПО и чл. 34, ал. 1 от ЗКПО, във връзка с чл. 10, ал. 1 и чл. 16, ал. 1 от ЗКПО, като корекция в намаление е призната сумата в размер на 613 637,32 лв. - представляваща отчетените приходи от операции с финансови активи и приходи от валутни преоценки, които са в резултат от сделки, включително между несвързани лица, без те да са реално осъществени и документално обосновани, поради което ефектът от отчетената стопанска операция не е признат за данъчни цели.

В резултат на извършеното данъчно преобразуване на финансовия резултат, с РА е установена данъчна облагаема печалба за 2014 г. в размер на 4 508 705,31 лв. и дължим корпоративен данък в размер на 450 870,53 лв. След приспадане на внесен данък в размер на 537,63 лв. е установен корпоративен данък за довносяне в размер на 450 332,90 лв. Изчислени са лихви за просрочие в размер на 114 046,67 лв.

В хода на съдебното производство като доказателства са приети представените с административната преписка документи и допълнително ангажираните от страните във връзка с указанията на съда. По искане на жалбоподателя е допусната изслушана и приета ССЕ, която се кредитира от съда.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания РА, имаща право и интерес от оспорването. Подадена е в законоустановения срок на основание чл. 156, ал. 5 вр. ал. 4 вр. чл. 155, ал.1 от ДОПК, поради което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен

орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Признаването на счетоводни разходи за данъчни цели се извършва въз основа на общите изисквания на счетоводното законодателство и специфичните регламенти на ЗКПО. В чл. 10 от ЗКПО е уредено понятието и общият принцип за документална обосновааност, по смисъла на който не е достатъчно само наличието на издаден данъчен документ и съответните отразявания в счетоводството на доставчика и получателя, а следва да е установено, че стопанската операция е вярна и действително осъществена, съобразно принципите на чл. 4, ал. 1, т. 5 от Закона за счетоводството /ЗСч/. Указаният принцип изисква сделките и събитията да се отразяват счетоводно съобразно тяхното икономическо съдържание, същност и финансова реалност, а не формално според правната им форма. Съгласно чл. 37, ал. 4 от ДОПК, в случай, че субектът не представи исканите по реда на чл. 37, ал. 3 от ДОПК доказателства, органът по приходите може да приеме, че те не съществуват и преценяват само събраните в производството доказателства.

Спорът касае обикновени акции на приносител, които, съгласно българското законодателство, могат да се прехвърлят по всички познати на гражданското право способи, включително и чрез просто предаване от продавач на купувач – чл. 185, ал. 1 от Търговския закон /ТЗ/. Доказателства в тази насока не са представени в хода на ревизионното производство и такива не бяха ангажирани и в съдебното производство. Видно от съдържанието на РД и РА единствените доказателства, представени от жалбоподателя, са договори за покупко-продажба на акции и банкови извлечения за извършени плащания на вноски.

Жалбоподателят не се освобождава от задължението да докаже други факти и обстоятелства от значение за правилното решаване на случая. На първо място, не са представени никакви документи, че двете дружества - D. MARITIME С. /посочено като емитент на акциите/ и Ф. СТАР Ш. К.. /посочено като купувач/, които са установени в Република П., са реално съществуващи юридически лица. Във всеки един от представените 4 договора /за покупка и продажба/ фигурира чл. 3 – Допълнителни уверения, със следното съдържание: „По всяко време или периодично, след датата на сключването на настоящия договор, по молба на купувача и без допълнително заплащане, продавачът ще подписва и предоставя на купувача такива други документи, свързани с продажбата и прехвърлянето на акциите или потвърждаването на тези действия, както и ще предоставя такива материали и информация и предприема такива други действия, каквито купувачът намери за уместни или необходими с оглед на по-ефективното прехвърляне на акциите на купувача, както и с оглед на потвърждаване на правата на купувача върху всички акции“.

От материалите по делото не се установява и механизмът, по който са сключени сделките с отбелязаните в договорите като продавачи български дружества и купувача Ф. СТАР Ш. К., П., в т. ч. на кой пазар и по какъв начин, чрез ангажиране на инвестиционни посредници, брокери или онлайн-платформи за търговия с ценни книжа и т. н. Сред

представените документи липсват сертификати, предвидени в чл. 1 от договорите, във връзка с предаването на акциите. Такива са регламентирани и в чл. 2 от сключените договори с панамското дружество купувач. Доколкото се касае за покупко-продажба на ценни книги, то поне едно от дружествата по веригата следва да притежава оригинали или да е в състояние да предостави заверени преписи от тях за сверяване. Такива не са представени и не са налице по преписката. По тези съображения настоящата инстанция счита за основателно приетото от органите по приходите заключение, че не е доказано не само прехвърлянето на акциите по веригата от доставки, а и изобщо съществуването им.

По тези съображения съдът намира, че са налице предпоставките на чл. 26, т. 2 от ЗКПО, съгласно който не се признават за данъчни цели разходи, които не са документално обосновани по смисъла на този закон. Това представлява данъчна постоянна разлика и на основание чл. 22 от ЗКПО, при определяне на данъчния финансов резултат за 2014 г., законосъобразно с РА е извършена корекция с констатираната данъчна постоянна разлика.

Правилно и законосъобразно органите по приходите обосновават и законосъобразно са коригирали финансовия резултат, като са признали в намаление декларираните от жалбоподателя приходи от продажбата на акции.

Съгласно чл. 19 от ЗКПО данъчната основа за определяне на корпоративния данък е данъчната печалба. Данъчната печалба е положителният данъчен финансов резултат по аргумент от чл. 18, ал. 2 от ЗКПО, а съгласно ал. 1 от същия член данъчен финансов резултат е счетоводният финансов резултат, преобразуван по реда на ЗКПО. Счетоводният финансов резултат е резултатна величина, която се получава след приспадането на разходите от получените приходи за съответния отчетен период. По обратния ред може да бъде направен извод, че за определяне на данъчната основа, освен преобразуванията, предвидени в ЗКПО, се вземат предвид направените приходи и разходи от данъчно задълженото лице през съответния период. С процесния РА данъчната основа за облагане е определена, като сумата на приходите в счетоводния финансов резултат е коригирана в посока намаление с декларираните приходи от продажбата на акциите, за която сделка е установено, че е с невъзможен предмет. В случая органите по приходите са извършили корекциите и на разходите за периода в посока увеличение, като не са признали декларираните от дружеството размер. Неоснователно в жалбата се твърди, че органите по приходите необосновават са констатирали наличие на хипотезата на чл. 16, ал. 1 от ЗКПО. Видно от съдържанието на РД и РА, органите по приходите обективно са изследвали и установили осчетоводените от дружеството

суми по основните приходни и разходни счетоводни сметки, които формират счетоводния финансов резултат на дружеството. Видно от данните, констатирани на стр. 3 в РД, които са посочени и по-горе в решението, обективно е установено, че в периода от датата на регистрирането си до 31.12.2014 г. дружеството е продало стоки за 4 490 765,62 лв., които е закупило за 58 957,47 лв. Другите счетоводни записвания са в приходната част по сметки: 703 - Приходи от продажба на услуги, в размер на 109 020,00 лв.; 709 - Други приходи, в размер на 25,66 лв.; 723 - Приходи от операции с финансови активи, в размер на 109 905,27 лв.; 724 - Приходи от валутни преоценки, в размер на 503 732,05 лв. и в разходната част по сметки 602-Разходи за външни услуги, в размер на 29 557,10 лв.; 604 - Разходи за заплати, в размер на 1 500,00 лв.; 605 - Разходи за социални осигуровки, в размер на 939,75 лв.; по дебита на с-ка 723 - Приходи от операции с финансови активи е отразена отчетна стойност на продадените активи, в размер на 5 116 966,38 лв. Като краен резултат е декларирана печалба в размер на 5 376,25 лв.

С оглед посоченото, обективно следва изводът, че основната част от отчетените разходи, с които е покрита печалбата от продажба на стоки, е формирана от продажба на загуба на акции на приносител на панамско дружество, в рамките на по-малко от шест месеца. Посоченото обстоятелство, съпоставено с цялостното съдържание на останалите доказателства и установени обстоятелства относно отчетените покупки и продажба на спорните акции, обективно доказват, че е изпълнен съставът на чл. 16, ал. 1 от ЗКПО.

С оглед изложеното жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК] се явява неоснователна и като такава следва да се отхвърли.

С оглед изхода на спора и направеното искане от процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, същото е основателно и следва да се уважи на основание чл. 161, ал.1 от ДОПК във връзка с чл. 8, ал. 1, т. 5 от Наредба № 1 от 09.07.2004 за минималните размери на адвокатските възнаграждения, като следва да му се присъдят 8150 (осем хиляди сто и петдесет) лева.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 160, ал. 1, предл. последно от ДОПК, Административен съд – София град, Трето отделение, 8-ми състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу ревизионен акт (РА) № Р – 2200 – 22170 – 02648 – 091 - 001 от 27.09.2017 г, от А. Г. М., на длъжност началник сектор, възложила ревизията и А. Б. Г., на длъжност

главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, потвърден с решение № 408 от 21.03.2018 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ – С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 8150 (осем хиляди сто и петдесет) лева.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му.

СЪДИЯ: